

er en besynderlig Tausshed om Regjeringens Biznesshge; om den er man fuldstændig taus, og dette viser netop det, at den ærede Taler har stillet sig mest paa et Advokatstandpunkt overfor disse Sager. Hans Bedrøvelse behøver derfor ikke Trøst; han behøver ikke at bedrøve sig meget. Jeg skal altid gjøre, hvad jeg formaar, til at behandle Sagernes Realitet, og jeg har i saa Henseende gjort, hvad jeg kunde. — Ja, vi komme jo til at gjentage omtrent det Samme, som vi have sagt før, naar vi nu igjen skulle imødegaa hinanden om Lovforslagets Indhold. Jeg siger, at hvis dette Lovforslag bliver til Lov, vil endel af Lehnbesiddelserne gaa over til fri Eiendom. Det vil ske, og det vil være godt i Grundlovens Aand; thi det, som Grundloven tilfigter, er jo netop at faae hævet de ved Lehn paa Jorden lagte Baand. Hvad nu dernæst det angaar, at Afhændelsen til Besidderne skulle være saa overordentlig vanskelig, saa tror jeg, at det vilde være temmelig let, naar Regjeringen først havde faaet Fæstegodset, da senere at afhænde det. Duffer man, at der skal tages Bestemmelse derom nu — ja, hvis saa den ærede Rigsdagsmand vil stemme for Loven, da kunne vi godt optage deri saadanne Bestemmelser. Der var nemlig i det oprindelige Forslag Bestemmelser derom, saa de ville med Lethed kunne blive optagne. Det har iøvrigt forbauset mig, at det ærede Medlem vedblivende klager over den Maade, hvorpaa Erstatningen er fastsat, da jeg jo har erklæret, at saavidt jeg skjønner efterat have hørt det mundtlig, vil jeg for mit Vedkommende ikke have Noget imod at gaa ind paa det af det ærede Medlem stillede Forslag. Men det er jo muligt, at der under den mundtlige Forhandling kan være indløbet en eller anden Misforstaaelse. Jeg tror imidlertid, at vi i Grunden i den Henseende ere aldeles enige.

Conseilspræsidenten og Finanzministeren (Estrup): Jeg skylder det ærede Medlem for Odense Amts Afd. Valgkreds (Monrad), som nu satte sig, den Erklæring, at jeg før ikke sigtede til ham som den, der skulle være Staberens af den nuværende Situation. Jeg sigtede til den Side af Thinget, hvem denne Situation skyldes, og om, at disse Lovforslag ere udgaaede fra den samme Side, kan der jo ikke være nogen Tvivl.

Buff: Jeg skal kun gjøre nogle ganske korte Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Kimestad). Det ærede Medlem udbillede jo skarpt og bestemt i sit første Foredrag, at en af Hoved-

grundene, hvorfor han ikke kunde være med til dette Lovforslag, var, at vi have faaet Fæsteloven af 19de Februar 1861, og det var et Bevis paa, at vi ikke behøvede denne Lov; thi den skulle nok klare det Forhold. Men nu maa det ærede Medlem indrømme, at han flere Aar efter den Tid fandt sig foranlediget til, da han stod overfor Bønder, at love dem at være med til yderligere Strid for at faae Fæstet afløst. (Afbrydelse af Kimestad.) Det var i 1863. (Afbrydelse af Kimestad.) Det ærede Medlem indser altsaa nu, at det var galt. Da han nu havde Ordet anden Gang, saa reiste han en yderligere Anke, nemlig mod, at vi ikke toge Andet med end Fideikommisser og Stamhuse; vi skulle ogsaa tage andet Fæstegods med. Ja, naar der ikke var Andet i veien for det ærede Medlem, end at der skulle tages Mere med, men jeg fik rigtignok det Indtryk, at naar det ærede Medlem holdt den Formaningstale til Folkethinget, at vi naturligvis havde Magt til at stille os paa det Standpunkt, som vi havde stillet os paa, men at vi i Grunden ingen Ret havde dertil, og naar han stiller sig paa en saadan Maade til alle de private Lovforslag, at man, som det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad) sagde, faar det Indtryk, at det er et Sagsfører- eller Prokuratorstandpunkt, som det ærede Medlem staar paa, for at se at skaffe Grunde til, at man heller ingen Vegne skal komme paa det private Omraade, saa stiller det ærede Medlem sig som Medlem af dette Thing paa et Standpunkt, hvor man kunde have Ret til at sige til ham, naar han holder Formaningstaler til Folkethinget: Ganste vist har det ærede Medlem Magt til at sige, at han i Grunden Intet vil bestille, men har han ogsaa Ret dertil? Det ærede Medlem sagde, at saa manglede der det, og saa manglede der det, der var intet Andet, der manglede end forskellige Ting, og naar de kom med, saa kunde han gaa med, men det, han vilde, var dog, at dette Lovforslag skulle og kunde og burde ingen Vegne komme, fordi Folkethinget stillede sig saaledes ligeoverfor andre Forslag. Det ærede Medlem maa undskyldes, at jeg har faaet det Indtryk, at det ærede Medlem optraadte som Sagsfører for Regjeringen for at dække dens Stilling saa godt som muligt, og jeg tænker, at det ærede Medlem fra Middelfart har faaet et lignende Indtryk, thi ogsaa han brugte dette Udtryk. Efter sine Udtalelser om det private Initiativ, som Folkethinget, af hvilket han selv er Medlem, har, er han ikke berettiget til overfor os at holde Formaningstaler om, at vi nok have Magt, men ikke Ret til at bruge den. Det er kun disse Bemærkninger, jeg